

РЕШЕНИЕ

№ 29224

гр. София, 21.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **1558** по описа за **2026** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба, подадена от директора на РИОСВ-С. чрез юрк. С. П.-Д. срещу решение № 4262/27.11.2025 г. по НАХД № 13941/2025 г., на Софийски районен съд, 93 - ти състав, с което е отменено наказателно постановление № С-14-30-90/26.08.2025 г., издадено от „за“ директор на Регионална инспекция по околната среда и водите-С., с което на „Топлофикация София“ ЕАД на основание чл. 20, ал. 5 от Наредба за вида, размера и реда за налагане на санкции при увреждане или при замърсяване на околната среда над допустимите норми и/или неспазване на определените емисионни норми и ограничения, за нарушени на чл. 69, ал. 1 от ЗООС е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 365 958,93 лева. С касационната жалба се поддържа, че въззивното решение е недопустимо, тъй като предмет на делото, видно от жалбата на „Топлофикация София“ ЕАД е НП № С-14-3093/26.08.2025 г., докато съдът както в мотивите на решението, така и в диспозитива му е посочил НП № С-14-30-90/26.08.2025 г., като по този начин се е произнесъл по и е отменил един несъществуващ акт. Ответникът - „Топлофикация София“ ЕАД редовно призован, в съдебното заседание се представлява от юрк. П., която счита касационната жалба за процесуално недопустима, като подадена от стана, която не е участвала във въззивното производство, алтернативно моли оспореното решение да бъде оставено в сила. Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, XVII касационен състав, след като взе предвид и обсъди поотделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на въззивното производство доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна, тъй като съгласно чл. 210, ал. 1 право да обжалват решението имат страните по делото, за които то е неблагоприятно. Разгледана по същество жалбата е основателна. При проверката по реда на чл. 218, ал. 2 АПК, съдът установи следното:

В атакуваното решение въззивният съд е установил фактическата обстановка във връзка с извършеното нарушение въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Приел е за установено, че жалбоподателят „Топлофикация София“ ЕАД е осъществил вмененото му административно нарушение по чл. 69, ал. 1 от ЗООС, вр. Част 1, т. 6 към чл. 5, ал. 1 от Наредба от норми на за допустими емисии на серен диоксид, азотни оксиди и прах, изпускани в атмосферата от големи горивни инсталации, доколкото в периода от 01.01.2024 г. до 31.12.2024 г. е допуснал превишаване на допустимите средномесечни и среднодневни стойности, изпускани в атмосферния въздух на посочения обект „ТЕЦ С.“. Посочил е, че обжалваното НП е издадено от компетентно длъжностно лице, а именно директора на дирекция „КПД“, упълномощена да изпълнява правомощията на директор на РИОСВ-С., със Заповед № РД-97/24.09.2021г. на директора на РИОСВ- С..

При анализ на всички приети доказателства, настоящият състав приема, че съдебното решение е недопустимо на основание чл. 209, т. 2 АПК, като съображенията за това са следните:

В действителност навсякъде в съдебното решение като негов предмет е посочено НП № С-14-30-90/26.08.2025 г., вместо действително оспореното и приложено към преписката наказателно постановление № С-14-3093/26.08.2025 г. Дори и да се приеме, че в случая се касае за техническа грешка, то в решението е налице и друг порок, който води до неговата недопустимост и съответно налага обезсилването му, а именно – неправилно конституирана страна в производството. Въззивният съд е конституирал като страна по делото в качеството ѝ на административнонаказващ орган – „директор на дирекция „Контролна и превантивна дейност“, упълномощена да изпълнява правомощията на директор на РИОСВ С.“. Оспореното НП, обаче, е издадено в условията на заместване, което е видно както от титулната му част, така и от подписа на издателя, където е посочено „за Директор на РИОСВ-С., съгласно заповед за заместване № РД-97/24.09.2021 г.“ В тези случаи като страна в процеса следва да бъде конституиран не заместващия орган (както е направил СРС), а замествания – в настоящия казус – директорът на РИОСВ-С. (вж. ТР № 4/22.04.2004 г. по т.д. № 4/2002 г. на ОС на ВАС).

Провеждането на производство срещу ненадлежна страна води до постановяване на недопустим съдебен акт, тъй като надлежната страна не може да се ползва от правните последици на постановеното съдебно решение (в случай че е благоприятно), от една страна, а от друга, е била лишена от възможността да се защити (в случай на неблагоприятно решение), а ненадлежната страна формално е обвързана от тези правни последици, без обаче да е разполагала с процесуална легитимация за участие в процеса, т. е. в тази хипотеза надлежната страна остава лишена от възможността да защити правата си. В тези случаи касационният съд на основание чл. 63в ЗАНН във връзка с чл. 221, ал. 3 АПК следва да обезсили порочния съдебен акт и да върне делото за ново разглеждане от друг състав на районния съд, който е допуснал развитието на недопустимото съдебно производство и последиците от него – постановяване на недопустимо съдебно решение. В този смисъл е и Тълкувателно постановление № 3/28.04.2023 г. по тълкувателно дело № 5/2022г. на ВКС и ВАС.

Съгласно правилото на чл. 226, ал. 3 АПК районният съд следва да се произнесе и по разносните за водене на делото в настоящото касационно производство.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 3 АПК, Административен съд София – град, XXVIII-ми касационен състав,

Р Е Ш И:

ОБЕЗСИЛВА решение № 4262/27.11.2025 г. по НАХД № 13941/2025 г., на Софийски районен съд, 93 - ти състав.

ВРЪЩА делото на Софийския районен съд за ново разглеждане от друг състав при спазване на указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: